सहसा दृष्टिं पिदधुः ॥ २९ ॥ ३० ॥ इदमब्रवीद्विज्ञोहशांत्यर्थमितिभावः ॥ ३१ ॥ प्रस्रवणः किष्किंधासमीपप्रस्रवणादन्योयमित्याहुः ॥ अत्युच्चत्वात्ततोपितस्यदर्शनमित्यन्ये ॥ यत्रेच्छातत्रगंतव्यमितितात्पर्यं ॥ ३२ ॥ खगमानः ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवा ० कि ० द्विपंचाशःसर्गः ॥ ५२ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ कतकरीत्या त्रिपंचाशःसर्गः॥ ५३॥ ततइति ॥१॥ गिरिदुर्गं कक्षबिलाख्यं समयः कालावधिः ॥२ ॥ तदा शिशिरारंभसमये ॥ ३ ॥ पुष्पातिभारयुक्तान्यग्राणियेषां ॥ वासंतिकान्व

सहसापिदधुर्दृष्टिंदृष्टागमनकांक्षया ॥ वानरास्तुमहात्मानोहस्तरुद्धमुखास्तदा ॥ २९ ॥ निमेषांतरमात्रेणबिलादुत्तारितास्तया ॥ उवाचसर्वांस्तांस्तत्रतापसीधर्मचारिणी ॥ ३० ॥ निस्तृतान्विषमात्तस्मात्समाश्वास्येदमब्रवीत् ॥ एषविंध्योगिरिःश्रीमान्नानाद्रुमलतायुतः॥ ३१ ॥एषप्रस्रवणःशैलःसागरोयंमहोदधिः॥ स्वस्तिवोस्तुगमिष्यामिभवनंवानरर्षभाः ॥इत्युक्त्वातद्बिलंश्रीमत्प्रविवेशस्वयंप्रभा॥ ३२ ॥इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवा ० कि ० द्विपंचाशःसर्गः॥ ५२ ॥ ॥७॥ ७॥ ततस्तेददृशुर्घोरंसागरंवरुणालयं॥ अपारमभिगर्जंतंघोरैरूर्मिभिराकुलं॥ १ ॥ मयस्यमायाविहितंगिरिदुर्गंविचिन्वतां॥ तेषांमासोव्यतिक्रांतोयोराज्ञासमयःकृतः॥ २॥ विंध्यस्यतुगिरेःपादेसंप्रपुष्पितपादपे ॥ उपविश्यमहात्मानश्चिंतामापेदिरेतदा ॥ ३॥ ततःपुष्पातिभाराग्रान्लताशतसमावृतान्॥ द्रुमान्वासंतिकान्दृष्ट्वावभूवुर्भयशंकिताः॥ ४॥ तेवसंतमनुप्राप्तंप्रतिवेद्यपरस्परं॥ नष्टसंदेशकालार्थानिपेतुर्धरणीतले॥ ५॥ततस्तान्कपिवृद्धांश्चशिष्टांश्चैववनौकसः॥ वाचामधुरयाभाष्ययथावदनुमान्यच॥ ६॥

संतकाले फलवतःआम्रादीन् ॥ ४ भयकृतशंकां विवृणोति ॥ तेइति वसंतमनुप्राप्तं प्रकृतशिशिरकालस्योत्तरकालमासन्नतया प्राप्तप्रायं ॥ नष्टः संदेशकाले राजसंदिष्टमासरूपेकालेऽनुष्ठेयोर्थोयेषांते ॥ ५ ॥ तान् भयेनभूतले पतितान् ॥ शिष्टान् वृद्धेभ्योऽन्यान् ॥ अनुमान्य संपूज्य ॥ ६ ॥